

Finale Versie

25 mei 2013

13:35 hrs

INTERVENTIE VAN DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME

Z.E. DESIRÉ DELANO BOUTERSE

**ZUID-AMERIKAANSE CONFERENTIE BETREFFENDE NATUURLIJKE
HULPBRONNEN EN INTEGRALE ONTWIKKELING.**

CARACAS, VENEZUELA, 27 MEI 2013

**Zeer geachte President en vriend Nicolas Maduro Moros,
President van de Bolivariaanse Republiek Venezuela,**

**Secretaris Generaal van de Unie van Zuid-Amerikaanse Naties, de
heer Ali Rodríguez Araque;**

Aanwezige autoriteiten van UNASUR lidlanden;

Vertegenwoordigers van regionale organisaties;

**Speciale Genodigden, Participanten, Deskundigen en Intellectuelen
van onze regio.**

ONDER EMBARGO TOT 20.30 UUR MAANDAG 27 MEI 2013

Geachte aanwezigen,

Introductie (Algemeen)

Ik ervaar het als een bijzondere eer om het woord tot u te mogen richten bij de openingsplechtigheid van de Zuid-Amerikaanse Conferentie betreffende Natuurlijke Hulpbronnen en Integrale Ontwikkeling die vanaf heden tot 30 mei a.s. hier in Caracas wordt gehouden.

Ik wens daarom ook gelijk van de gelegenheid gebruik te maken om de organisatie van deze regionale conferentie, het UNASUR Algemeen Secretariaat en gastland Venezuela te bedanken voor de uitnodiging.

Middels de organisatie van deze Conferentie wordt invulling gegeven aan één van de mandaten van de VI UNASUR Top die in november vorig jaar in Lima werd gehouden.

Introductie (Thema van de conferentie)

Het thema waarover er de komende dagen van gedachten zal worden gewisseld past geheel binnen het streven om middels optimale benutting van onze gezamenlijke potentie, ontwikkeling op diverse gebieden te stimuleren in onze regio.

Het feit dat deskundigen van de regio zich beraden over de formulering van een gemeenschappelijke strategie met betrekking tot natuurlijke hulpbronnen voor integrale ontwikkeling, getuigt van een groeiende collectieve bewustwording.

Ik heb het dan over een collectieve bewustwording om samen te werken bij het beheer van onze natuurrijdommen, de vooruitgang van onze naties en bij de bevordering van onze regionale integratie.

Wanneer gesproken wordt over natuurlijke hulpbronnen in Zuid-Amerika dient uiteraard ook gesproken te worden over de betekenis van het Amazone gebied waarvan grote delen van onze landen deel uitmaken.

De Amazone regio vertegenwoordigt volgens gegevens van de Organisatie van het Verdrag voor Amazonische Samenwerking (ACTO) namelijk o.m.:

- 6% van het aardoppervlak en 40% van het territoire van Zuid-Amerika;**
- Het grootste tropisch regenwoud ter wereld;**
- Eén van de gebieden met de grootste zoetwaterreserves op aarde;**
- Een gebied met een unieke biodiversiteit met 40.000 plantensoorten (10% van het wereldtotaal), waarvan 2.000 geschikt voor voeding, medicinaal en andersoortig gebruik;**
- Grote voorraden hout, aardgas, goud, bauxiet en zink;**
- Een gebied met groot waterpotentieel voor de opwekking van energie;**
- Een gebied met een enorme rijkdom aan genetische diversiteit en traditionele kennis.**

Wat de Zuidamerikaanse regio in haar totaliteit betreft mag vermeld worden dat 20 % van de bewezen reserves aan olievoorkomens in de wereld in onze regio voorkomen.

Evenzo behoren o.a. enorme reserves aan lithium (65%), niobium (98%), zilver(42%), ijzer (21%), bauxiet (18%), tin (33%), koper (38%) en enorme goudvoorraden tot de bodemrijkdommen van Zuid-Amerika.

Aan deze opsomming moet ook worden toegevoegd dat 30% van 's werelds zoetwaterbronnen in de Zuid-Amerikaanse regio voorkomt.

Geachte Aanwezigen,

Staat u mij toe even stil te staan bij dit laatste.

Suriname behoort namelijk tot één van de landen met de grootste voorraden aan zoetwaterbronnen in de wereld. Hiermee wordt praktisch de gehele bevolking van goed drinkwater voorzien; op deze wijze wordt adequate invulling gegeven aan de Millennium Development Goals.

De mogelijkheid wordt tevens bestudeerd om onze waterbronnen efficiënter aan te wenden voor “hydropower”, landbouw en visserij doeleinden.

Het is belangrijk dat wij beseffen dat de statistische gegevens die ik u heb voorgehouden met betrekking tot de natuurrijkdommen van de regio, gebaseerd zijn op informatie waarover de wetenschap op dit moment beschikt.

Ondanks deze rooskleurige realiteit worden onze landen en volkeren geconfronteerd met uitdagingen van diverse aard waaraan op permanente basis een gepast antwoord moet worden gegeven.

Het getuigt daarom, zoals ik eerder heb aangegeven, van een groeiende bewustwording van de noodzaak, alsook van een vastberaden verantwoordelijkheid van de leiders van onze regio om bij het streven naar ontwikkeling gezamenlijk op te trekken bij de beleidsformulering en implementatie op diverse niveau's.

In dit kader sta ik stil bij het gezamenlijk streven om te geraken tot een gemeenschappelijke strategie voor de optimale benutting van onze natuurlijke hulpbronnen voor integrale ontwikkeling in de landen van de Zuid-Amerikaanse regio.

Sommige regionale doelstellingen en vraagstukken vereisen immers gezamenlijke committeringen.

Op zowel nationaal, regionaal als internationaal niveau kan de beschikbaarheid aan bodemschatten en de enorme potentie waarover onze landen beschikken van bijzondere betekenis en strategische waarde zijn.

Het streven naar een eenduidige visie op dit vlak, als onderdeel van het gezamenlijk streven naar verhoogde vormen van integratie, eenheid en samenwerking is markant voor het proces dat zich momenteel voltrekt binnen de Unie van Zuid – Amerikaanse Naties.

Een eenduidige en gemeenschappelijke visie met betrekking tot het beheer, gebruik en de bestemming van onze natuurlijke hulpbronnen kan namelijk bepalend zijn voor de mate en het tempo van verdere sociaal-economische en duurzame ontwikkeling voor onze landen en

volkeren.

Natuurlijke hulpbronnen en de strategische positionering van Zuid-Amerika

In de wereld is er een groeiende vraag naar eindproducten mede gestimuleerd door opkomende economieën, hetgeen onze onderhandelingspositie met betrekking tot bodemrijksdommen zou kunnen verhogen.

Desondanks is het van belang dat een alomvattende regionale strategie zich ook richt op industriële verwerking ter verruiming van de toegang tot wereldmarkten, zonder dat de toegang tot eind producten voor de volkeren in de regio in gedrang komt.

Bij deze strategie zouden uiteraard het complementeren van elkaars economieën ook tot één van de pilaren kunnen behoren, waarbij de groei van regionale ondernemingen niet uitgesloten mag worden.

Zo'n strategie kan immers ook de sociale ontwikkeling ten goede komen en bijdragen aan het creëren van arbeidsplaatsen.

Evenzo zal een gemeenschappelijke strategie die hierop gebaseerd is ertoe kunnen bijdragen dat de economische potentie en productie optimaal worden benut voor bijvoorbeeld verhoogde intraregionale handel en extra regionale exporten.

Wetenschappelijk Onderzoek

Geachte aanwezigen,

Wanneer wij onze voorraden aan natuurrijksdommen op duurzame en efficiënte wijze wensen te benutten, zal wetenschappelijk onderzoek ongetwijfeld inherent moeten zijn aan een eenduidige

beleidsstrategie.

Ook hier zijn strategische allianties binnen onze regio van belang voor bijvoorbeeld de ontwikkeling van wetenschappelijk onderzoek en technologische innovatie, alsook voor de overdracht van technologie.

Gemeenschappelijk wetenschappelijk onderzoek en technologische innovatie kunnen immers ertoe bijdragen dat eventuele negatieve milieu effecten worden geminimaliseerd en / of worden voorkomen.

Dit zal ertoe bijdragen dat het evenwicht tussen mens en natuur niet verstoord wordt en dat onze zeer gevarieerde biodiversiteit en kwetsbare ecosystemen in tact blijven.

De verhoogde inzet van centra voor wetenschappelijk onderzoek en technologische innovatie kan hierbij van bijzondere betekenis zijn.

De noodzaak voor permanente ontwikkeling van menselijk kapitaal mag dus niet onderschat worden, alsook het streven om niet slechts economische onafhankelijkheid te bewerkstelligen, doch ook regionale onafhankelijkheid op wetenschappelijk en technologisch niveau.

Sociale ontwikkeling

Geachte aanwezigen,

Wij mogen trots zijn op het feit dat in Zuid-Amerika vrede prevaleert in de relatie tussen onze naties. In de wereld zijn frequent sociale en milieu conflicten, vaak uitmondend in oorlogen tussen landen, het resultaat geweest van de zoektocht naar natuurlijke rijkdommen.

Het beperken en/of voorkomen van spanningen c.q. conflicten tussen

leefgemeenschappen moet inherent zijn aan een verantwoordelijke nationale en regionale strategie.

Vernietiging van de natuurlijke omgeving en geforceerde migratie van volkeren kunnen slechts voorkomen worden als onze inspanningen erop gericht zijn om op verantwoorde wijze gebruik te maken van de natuurlijke hulpbronnen.

Er zijn voldoende voorbeelden uit onze geschiedenis en het heden waarbij gebleken is dat leefgemeenschappen van buiten, zij het door organisaties en soms zelfs door andere mogendheden, aangezet zijn en worden om projecten te dwarsbomen en instabiliteit aan te wakkeren wanneer nationale overheden beleidsplannen uitzetten of trachten te implementeren voor duurzame ontwikkeling en het oplossen van eeuwen oude vraagstukken.

Staat u mij toe met betrekking tot dit punt aan te geven dat Suriname, bij het bepalen van de ontwikkelingsprojectie een beleid voorstaat dat gericht is op het involveren van alle leefgemeenschappen.

Bij het tot stand brengen van duurzame en integrale ontwikkeling is zo'n beleid van bijzonder belang, alsook de noodzaak om op permanente basis ervoor te waken dat onze eigen bevolking niet wordt aangezet tegen plannen die gericht zijn op ontwikkeling en het algemeen welzijn.

In dit kader is het ook van belang te onderstrepen dat bij het streven naar optimale benutting van alle rijkdommen die wij van moeder natuur hebben gekregen, ook rekening wordt gehouden met de bedreigingen van menselijke handelingen z.a. migratoire landbouw, extensieve veeteelt, agro-industrie, illegale en ongebreidelde

houtkap en urbanisatie.

Natuurrampen z.a. droogte, bosbranden en overstromingen nopen ons allen hiertoe.

Milieu beleid

Het voorkomen en/of minimaliseren van negatieve effecten als gevolg van exploratie en/of exploitatie activiteiten dient derhalve ook tot de prioriteiten te behoren van een éénduidige regionale strategie.

Dit betekent dat de bescherming van het milieu, respect voor leefgemeenschappen, de promotie van de ontwikkeling op de gebieden van wetenschap en innovatieve technologie inherent dienen te zijn aan elk verantwoord beleid dat zich richt op de optimale en efficiënte benutting van onze regionale natuurrijdommen.

Soevereiniteit

Geachte aanwezigen,

Een belangrijk aspect dat onze landen zeker niet uit het oog mogen verliezen bij de formulering van een regionale strategie voor optimale benutting van natuurlijke hulpbronnen voor integrale ontwikkeling, is ongetwijfeld de noodzaak om onze soevereiniteit te blijven beschermen bij het nemen van besluiten over het beheer, gebruik en de bestemming van de natuurrijdommen in de Zuid-Amerikaanse regio.

Ik geef dit aan omdat respect voor soevereiniteit en territoriale integriteit de basis zijn voor zowel nationale ontwikkeling als

regionale integratie op diverse gebieden.

Onze landen hebben in het verleden onder druk enorme hoeveelheden natuurlijke hulpbronnen moeten afstaan waarbij jammer genoeg het welzijn van onze volkeren niet in acht werd genomen.

In al onze landen heeft er gedurende eeuwen plundering plaatsgevonden van onze bodemschatten en uitbuiting van onze volkeren.

Lange tijd waren wij de periferie in wereld economische en politieke relaties.

Op basis van de huidige realiteit moeten wij als landen het geloof hebben dat wij met onze rijkdommen met elkaar in een partnerschap kunnen gaan voor het garanderen van een betere toekomst, waarbij het voortbestaan van onze specie en een leefbare planeet centraal dienen te staan.

De rollen zijn nu omgekeerd op basis van onze potenties en wij moeten het geloof hebben dat wij als naties een leidinggevende rol hebben te vervullen bij het identificeren en oplossen van de vele mondiale vraagstukken die zich aan ons opdringen.

Het is nu tijd dat wij met vereende krachten ons de inspanningen getroosten om gezamenlijk bij te dragen opdat vooral de menselijke hulpbron beschermd wordt, en dat middels strategisch beheer en gebruik van onze natuurlijke hulpbronnen het welzijn van de mens in de ruimste zin des woords wordt gediend.

Geachte aanwezigen,

Slot

Ik ben ervan overtuigd dat deze regionale conferentie deel is van het ingezette proces voor het maken van grotere stappen in die richting.

Ik mag u ervan verzekeren dat de Republiek Suriname een beleid voorstaat dat gericht is op de bescherming van de gezamenlijke soevereiniteit voor wat betreft het beheer, gebruik en de bestemming van natuurlijke hulpbronnen, waarbij eveneens het accent gelegd wordt op het stimuleren van duurzame ontwikkeling.

Mijn land zal zich ook blijven beijveren om bij te dragen aan een gezamenlijke strategie gericht op duurzame ontwikkeling en duurzaam gebruik van de natuurlijke hulpbronnen, waarbij het evenwicht tussen mens en natuur centraal staat.

Hierbij zal ook aandacht gevraagd worden voor de bevordering van zuid-zuid samenwerking om onderlinge asymmetrieën te verkleinen.

In dit kader kan ook genoemd worden het belang om bij te dragen aan afstemming van beleid in bijvoorbeeld grensgebieden, en de uitwisseling van kennis en ervaring in de diverse sub-regionale organisaties waarvan wij lid zijn.

Geachte Aanwezigen,

Ik spreek de hoop uit dat ik tijdens deze openingsplechtigheid een steentje heb mogen bijdragen aan de regionale inspanningen voor

integratie op het gebied van gecoördineerde samenwerking dat tijdens deze conferentie aan de orde komt.

Ik bedank nogmaals President Nicolas Maduro en het Venezolaanse Volk voor de gastvrijheid en de attentie die getoond is aan mij en de delegatie die mij vergezelt.

Tot slot wil ik de regio feliciteren met de organisatie van deze conferentie, in de overtuiging dat bijgedragen wordt aan de gedachtewisseling voor formulering van regionaal beleid voor de optimale en verantwoorde benutting van onze potenties.

Laten wij gezamenlijk het pad blijven bewandelen dat Simon Bolívar heeft geplaveid, nu langer dan 200 jaar geleden.

Het pad van vrijheid, eenheid, solidariteit, broederschap, samenwerking, samenbundeling en integratie dat mijn onlangs overleden vriend en voormalige President Hugo Rafael Chávez Frías van de Bolivariaanse Republiek Venezuela steeds in zijn vizier heeft gehad tijdens zijn niet aflatende strijd voor sociale inclusie om ongelijkheid en onrechtvaardigheid tegen te gaan!

Laten wij gezamenlijk deze bijzondere nalatenschap blijven koesteren bij het gemeenschappelijk streven naar verhoogde vormen van integratie en eenheid onder onze landen en volkeren!

Viva la Unidad, Viva la Cooperación, Viva Nuestra América!

Gracias, Muchas Gracias!